

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**nr. 6777 van 7 april 2011
in de zaak A. 199.585/XIV-32.956**

In zake :

1. XXXXX

2. XXXXX

bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Pascal Vancraeynest
kantoor houdend te 5530 Yvoir
Avenue de Fidevove 9
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

Het cassatieberoep, ingesteld op 21 maart 2011, strekt tot de nietigverklaring van het arrest nr. 55.861 van 14 februari 2011 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 28 maart 2011 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, zoals gewijzigd door artikel 8 van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

Het door de verzoekers aangehaalde artikel 57/7bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en

de verwijdering van vreemdelingen bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen het feit dat een asielzoeker reeds werd vervolgd, ernstige schade heeft ondergaan of reeds bedreigd is met dergelijke vervolging of schade, als een duidelijke aanwijzing dient te beschouwen dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is, “tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen en dat ze niet op zich een gegronde vrees voor vervolging uitmaken”. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zet in het bestreden arrest omstandig uiteen op welke wijze de toestand voor de Roma-bevolking in Prishtinë gewijzigd is en leidt daaruit af dat aan de verzoekers, gezien die gewijzigde toestand, noch de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus dient te worden toegekend. Het bestreden arrest voldoet dan ook aan de motiveringsplicht als vormvereiste voor jurisdictionele beslissingen. Het eerste middel is kennelijk ongegrond.

In tegenstelling tot wat de verzoekers aanvoeren, verwijst de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in punt 2.2.2 van het bestreden arrest wel degelijk naar de door hen aangebrachte rapporten maar stelt hij vast dat “de aan (het) (...) verzoekschrift gevoegde internationale rapporten (...) die niet handelen over de geëigende situatie in Prishtinë”, de informatie die zich wel specifiek richt op de situatie in Prishtinë niet weerlegt. Het tweede middel is kennelijk ongegrond.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. De verzoekers worden verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 350 euro, elk voor de helft.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op zeven april tweeduizend en elf,
door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

Joris Casneuf.

Carlo Adams.